

Sygn. akt I NWW 147/22

POSTANOWIENIE

Dnia 8 grudnia 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Paweł Księżak

w sprawie z powództwa M. J.

przeciwko A. W.

o zapłatę

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych
w dniu 8 grudnia 2022 r.

na skutek wniosku powoda

o wyłączenie sędziego Sądu Okręgowego w R. M. S.

od rozpoznania sprawy toczącej się przed Sądem Okręgowym w R.
pod sygn. akt I Cz [...]

**stwierdza swoją niewłaściwość i przekazuje sprawę Sądowi
Okręgowemu w Rybniku.**

UZASADNIENIE

W piśmie z 5 listopada 2021 r. M. J. zgłosił wniosek ewentualny
o wyłączenie od rozpoznania sprawy sędziów Sądu Okręgowego w R.: M. S., J. W.
i M. G..

Postanowieniem Sądu Okręgowego w R. z 18 maja 2022 r., sygn. akt I Cz
[...], wniosek o wyłączenie sędziego Sądu Okręgowego w R. M. S., w trybie art. 26
§ 2 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym, został przekazany
Prezesowi Izby Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych Sądu Najwyższego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Postanowieniem Wiceprezesa Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z 14 lipca 2021 r., wydanym w sprawie C-204/21, Rzeczpospolita Polska została zobowiązana, natychmiast i do czasu wydania wyroku kończącego postępowanie w tej sprawie, m.in. do zawieszenia stosowania art. 26 §§ 2, 4-6 i art. 82 §§ 2-5 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (dalej: u.SN), w zmienionym brzmieniu, jak również art. 10 ustawy z dnia 20 grudnia 2019 r. o zmianie ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych, ustawy o Sądzie Najwyższym oraz niektórych innych ustaw, przekazujących do wyłącznej właściwości Izby Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych Sądu Najwyższego rozpoznawanie zarzutów braku niezawisłości sędziego lub braku niezależności sądu.

W ocenie Sądu Najwyższego wskazane postanowienie, zgodnie z zasadami efektywności i lojalnej współpracy, winno być wykonane – w zakresie posiadanych kompetencji – przez wszystkie organy państwa, w tym również przez organy wymiaru sprawiedliwości. W niniejszej sprawie realizacja przedmiotowego postanowienia Wiceprezesa Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej musi zatem polegać na przekazaniu sprawy do sądu, który byłby właściwy do rozpoznania wniosku strony przy pominięciu dyspozycji art. 26 § 2 u.SN.

Wobec powyższego, zważywszy, że podstawą przekazania Prezesowi Izby Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych Sądu Najwyższego wniosku powoda o wyłączenie od rozpoznania sprawy sędziego Sądu Okręgowego w R. M. S. był właśnie art. 26 § 2 u.SN, Sąd Najwyższy, pomijając dyspozycję tego przepisu, stwierdził swoją niewłaściwość i przekazał sprawę Sądowi Okręgowemu w Rybniku.